

Sygn. akt III AUz 66/17

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie – Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Anna Polak SSA Barbara Białecka(spr.)
Sędziowie:	SSO del. Gabriela Horodnicka - Stelmaszczuk

po rozpoznaniu w dniu 29 września 2017 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy (...) spółki jawnej
w P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

przy udziale J. M.

o podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne

na skutek zażalenia (...) spółki jawnej w P. na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie VI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 2 marca 2017 r., sygn. akt VI U 1189/16

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

Sygn. akt: III AUz 66/17

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 2 marca 2017 r. Sąd Okręgowy w S. VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych odrzucił apelację płatnika składek (...) spółki jawnej w P..

W uzasadnieniu Sąd I instancji wskazał, że wyrokiem z dnia 9 listopada 2016 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie oddalił odwołanie płatnika od decyzji organu rentowego z dnia 7 lipca 2015 r. W dniu 5 stycznia 2017 r. pełnomocnik płatnika odebrał wyrok wraz z uzasadnieniem.

W dniu 23 stycznia 2017 r. wpłynęło do Sądu pismo nadane w dniu 19 stycznia 2017 r. zatytułowane apelacją, w którym jako apelującego w części wstępnej pisma wskazano płatnika składek. Pismo zostało złożone w jednym egzemplarzu, nie było podpisane i zawierało tylko jedno zdanie i początek drugiego o następującej treści „Wnosimy apelację od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie Wydział VI Pracy

i Ubezpieczeń Społecznych wydanego w wyżej wymienionym postępowaniu, w dniu 9 listopada 2016 r. Niniejszemu wyrokowi zarzucamy:”.

Zarządzeniem z dnia 25 stycznia 2017 r. pełnomocnik płatnika został zobowiązany do uzupełnienia w terminie 7 dni braków formalnych i fiskalnych apelacji przez uiszczenie kwoty 30 zł tytułem opłaty od apelacji oraz do wskazania wniosków i zarzutów apelacji, własnoręcznego jej podpisania, wskazania wartości przedmiotu zaskarżenia i przedłożenia 2 odpisów apelacji celem doręczenia ich organowi rentowemu i zainteresowanemu. Odpis zarządzenia został skutecznie doręczony pełnomocnikowi 9 lutego 2017 r. Termin do uzupełnienia apelacji upływał zatem z dniem 16 lutego 2017 r. W dniu 16 lutego 2017 r. pełnomocnik płatnika złożył w Sądzie pismo z dnia 14 lutego 2017 r. zatytułowane „Pismo powoda” (w 1 egzemplarzu), do którego załączył dwa obszernie (6-stronnicowe) i podpisane przez płatnika egzemplarze apelacji (przy czym jeden własnoręcznie) o innej treści aniżeli apelacja wniesiona przez płatnika w dniu 19 stycznia 2017 r., a znajdująca się na k. 92 akt. Innych czynności w zakreślonym terminie płatnik nie wykonał. W rezultacie Sąd – na skutek częściowego tylko wykonania przez płatnika zobowiązania do uzupełnienia braków formalnych apelacji z dnia 19 stycznia 2017 r. – dysponuje podpisaną własnoręcznie przez przedstawicieli płatnika apelacją o nowej treści i jednym jej odpisem. Apelacja nadana w dniu 19 stycznia 2017 r. nie została – pomimo zobowiązania – podpisana i uzupełniona.

Mając na uwadze powyższe, Sąd I instancji stwierdził, że płatnik nie uzupełnił braków formalnych apelacji złożonej w dniu 19 stycznia 2017 r. Jak wskazano wyżej płatnik nie przedłożył, zgodnie z wezwaniem, dwóch jej odpisów celem doręczenia jej organowi rentowemu i zainteresowanemu. Nawet gdyby uznać, że apelacja o nowej treści stanowi uzupełnienie wcześniejszej, to została ona złożona w oryginale i w jednym odpisie, a więc taki sposób jej złożenia również nie spełnia wymogów nałożonych na płatnika przez sąd w zobowiązaniu z dnia 25 stycznia 2017 r. w zakresie doręczenia dwóch odpisów apelacji.

Zgodnie z art. 370 k.p.c. sąd pierwszej instancji odrzuci na posiedzeniu niejawnym apelację wniesioną po upływie przepisanej terminu, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również apelację, której braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie.

W związku z tym, iż skarżący nie uzupełnił wszystkich braków formalnych apelacji (art. 368 § 1 k.p.c. w zw. z art. 129 § 1 k.p.c.), Sąd Okręgowy na podstawie art. 370 k.p.c. odrzucił apelację, o czym orzekł w sentencji postanowienia.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiódł płatnik składek, zarzucając mu:

1. błędne ustalenie stanu faktycznego, poprzez przyjęcie, że apelujący nie uzupełnił braków formalnych apelacji, tj. zgodnie z zobowiązaniem Sądu zawartym w piśmie z dnia 27 stycznia 2017 r. nie przedłożył 2 odpisów apelacji, podczas gdy apelujący przedłożył w Sądzie Okręgowym 13 egzemplarzy apelacji, które to stanowiły załączniki do pisma pełnomocnika płatnika datowanego na dzień 14 lutego 2017 r., na potwierdzenie czego przedłożone zostaje pismo z dnia 14 lutego 2017 r. wraz z potwierdzeniem wpływu do tutejszego Biura Obsługi Interesantów;
2. naruszenie przepisu prawa procesowego poprzez błędne zastosowanie art. 370 k.p.c. co miało istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia, bowiem spowodowało odrzucenie apelacji.

Niezależnie od powyższego skarżący podniósł i zarzucił:

3. zastosowanie przez Sąd przepisu art. 477¹¹ § 2 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym

przed dniem 20 marca 2015 r., zamiast przepisu w aktualnym brzmieniu (wersja obowiązująca od dnia 20 marca 2015 r. – przepis został zmieniony ustawą z dnia 15 stycznia 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania

cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 r. poz. 218)). Skutkiem powyższego Sąd zarówno przy wezwaniu do uzupełnienia braków formalnych apelacji, jak i przy wydawaniu zaskarżonego postanowienia w przedmiocie odrzucenia apelacji stosował przepis w nieobowiązującej wersji (prawo uchylone). W związku z powyższym, gdyby nawet hipotetycznie przyjmować, że powód przedłożył tylko jeden odpis apelacji, czemu powód stanowczo zaprzecza, apelację należy uznać za zupełną, tj. uzupełnioną we właściwym terminie, a postanowienie o odrzuceniu apelacji za sprzeczne z art. 370 k.p.c., bowiem zainteresowany nie był stroną i nie uczestniczył w przedmiotowym postępowaniu, w związku z czym na podstawie art. 368 § 1 k.p.c. w zw. art. 128 § 1 nie wymagało się od wnoszącego pismo dołączenia odpisu pisma dla osoby, która nie przystąpiła do toczącego się postępowania. Tym samym okoliczność opisana w uzasadnieniu postanowienia o odrzuceniu apelacji, nawet gdyby hipotetycznie miała miejsce, nie mogła stanowić przesłanki do wydania postanowienia o odrzuceniu apelacji.

Wskazując na powyższe, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i rozpoznanie apelacji wniesionej od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie VI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 9 listopada 2016 r. wydanego w niniejszej sprawie oraz zasądzenie na rzecz skarżącego zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Nadto wniósł o przeprowadzenie dowodu z załączonego dokumentu – pisma powoda z dnia 14 lutego 2017 r. zawierającego adnotację Biura Obsługi Interesantów Sądu Okręgowego w Szczecinie o załączeniu do niniejszego pisma 13 egzemplarzy apelacji (13 załączników), na okoliczność wykonania przez powoda „z zapasem” zobowiązania Sądu.

W uzasadnieniu zażalenia skarżący wskazał, że wraz pismem z dnia 14 lutego 2017 r. przedłożył 13 egzemplarzy apelacji. Na potwierdzenie tej okoliczności skarżący załączył przedmiotowe pismo zawierające adnotację pracownika Biura Obsługi Interesantów. Wbrew zatem twierdzeniom Sądu Okręgowego powód przedłożył żadaną ilość odpisów apelacji. Przedłożenie we właściwym terminie większej ilości apelacji niż wskazana w żądaniu Sądu, nie może być poczytywana na niekorzyść powoda. Nadto powód nie może ponosić negatywnych konsekwencji związanych z utraceniem przez Sąd pozostałych egzemplarzy apelacji, które zostały przedłożone w sądzie. Dysponowanie przez powoda dowodem, iż do pisma przewodniego zostało dołączonych 13 egzemplarzy apelacji i równoczesna utrata ich przez pracowników Sądu nie może powodować odrzucenia apelacji, bowiem podstawą takiego postanowienia jest zarzut niewywiązania się powoda z zobowiązania sądu, zwłaszcza iż powód wywiązał się ze zobowiązania, a na faktyczne zagubienie odpisów nie miał wpływu.

Skarżący zwrócił także uwagę na to, że zainteresowany nie przystąpił do sprawy w ciągu dwóch tygodni od dnia doręczenia mu zawiadomienia, przeto nie był on stroną ani osobą uczestniczącą w niniejszym postępowaniu. Wobec tego hipotetyczne przedłożenie przez powoda jednego odpisu apelacji, mimo iż Sąd żądał 2 odpisów, nie stanowi przeszkody do nadania pismu procesowemu prawidłowego biegu.

Organ rentowy nie ustosunkował się do treści zażalenia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się nieuzasadnione.

Z analizy akt wynika, że wykonując zobowiązanie Sądu do uzupełnienia braków formalnych płatnik składek złożył pismo z dnia 14 lutego 2017 r., w którym wskazał, że przedkłada apelację wraz z uzupełnionymi brakami formalnymi. Na piśmie tym znajduje się prezentata, która wskazuje na 13 kart przedstawionych wraz z pismem. Sąd Okręgowy uznał, że w wykonaniu zobowiązania płatnik składek załączył dwa obszerne i podpisane egzemplarze apelacji o innej treści aniżeli apelacja wniesiona w dniu 19 stycznia 2017 r. Sąd ten uznał, że innych czynności płatnik

w terminie nie wykonał, apelacja nie została podpisana i uzupełniona. W zażaleniu płatnik składek wskazał, że do pisma z dnia 14 lutego 2017 r. załączył odpowiednią ilość załączników, którymi były odpisy apelacji. Przedłożył także podpisany egzemplarz apelacji wraz z odpisami. Wobec czego brak było podstaw do odrzucenia apelacji.

W ocenie Sądu Apelacyjnego stanowisko Sądu pierwszej instancji jest prawidłowe. Przede wszystkim wskazać należy, że płatnik składek w terminie nie uzupełnił wszystkich braków formalnych. W szczególności przedłożył tylko jeden podpisany egzemplarz apelacji wraz z jednym odpisem apelacji (a nie tak jak zobowiązał go Sąd I instancji z dwoma odpisami), co jednoznacznie wynika z treści pisma przewodniego na k. 99 akt, w którym znajduje się zapis o załącznikach. Koresponduje to z wyjaśnieniami pracownika biura podawczego zawartymi w notatce urzędowej na k. 122 akt, z której wynika, że apelujący złożył 13 kart załączonych do pisma przewodniego i rzeczywiście odpowiada to ich liczbie. Nie można zgodzić się ze skarżącym, że mimo wezwania Sądu do złożenia podpisanej apelacji wraz z dwoma jej odpisami, płatnik złożył aż 13 jej odpisów (których nota bene nie ma w aktach).

Dla wyczerpania argumentacji wskazać należy, że wprowadzenie stosowanie przez sądy prawa procesowego nie może być instrumentalne i unicestwiać prawa procesowego stron, lecz powinno być ważną gwarancją sprawiedliwego orzekania, jednakże w tym indywidualnym przypadku trzeba podkreślić, że strona była od samego początku reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika i jednocześnie złożyła jedynie pierwszą stronę niepodpisanej apelacji. Sąd meriti wezwał pełnomocnika do uzupełnienia tak złożonej apelacji dokładnie określając liczbę niezbędnych odpisów. Pełnomocnik profesjonalny nie wykonał w całości zarządzenia Sądu, próbując w zażaleniu wykazać, że dołączył więcej egzemplarzy pisma niż było to konieczne mimo wyraźnego opisu składanych załączników zawartego w piśmie przewodnim. Taka postawa w żadnym razie nie zasługuje na aprobatę.

Nie zasługuje również na aprobatę zarzut dotyczący naruszenia 477¹¹ § 2 k.p.c., bowiem w wyroku Sądu Okręgowego z dnia 9 listopada 2016 r. oznaczone są wszystkie strony, w tym pracownik płatnika J. M., w związku z czym przewodniczący wydziału badając braki apelacji musiał zapewnić także odpis apelacji dla tego ubezpieczonego. Ewentualne uchybienia procesowe powstałe w toku postępowania pozostają irrelewantne dla orzekania o zasadności postanowienia o odrzuceniu apelacji.

Reasumując uznać należało, że płatnik składek nie uzupełnił wszystkich braków formalnych apelacji w terminie, a więc koniecznym stało się jej odrzucenie.

Mając powyższe na względzie Sąd Apelacyjny oddalił zażalenie na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.